

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 105/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Немања Величковић, адвокат у ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6512/19 од 13.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6512/19 од 13.01.2020. године

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6512/19 од 13.01.2020. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Рж Ст 6512/19 од 13.01.2020.године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Привредног суда у Нишу Р4 Ст 1909/2019 од 06.12.2019. године у делу изреке у коме је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка у износу од 6.000,00 динара. Одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Решењем Привредног суда у Нишу Р4 Ст 1909/2019 од 06.12.2019. године је усвојен приговор предлагача, утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету тог суда Ст 12/19, наложене мере за убрзање поступка, и одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног другостепеног решења, предлагач је изјавио посебну ревизију из члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе. Ревизију је изјавио због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) који је ступио на снагу 01.01.2016. године је регулисан поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. У члану 3. Закона прописана су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року: приговор ради убрзавања поступка као иницијални акт, жалба као правни лек и захтев

за правично задовољење. Ниједном одредбом Закона није прописано право на изјављивање ревизије. Чланом 7. став 3. истог Закона прописано је да се у поступку по приговору усмена расправа не одржава, а на остала питања се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак. У поступку по жалби такође се сходно примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену ЗПП, ако тим или другим законом није другачије одређено.

По члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...и 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па из овог разлога не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе, ни у поступку предвиђеном за заштиту права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 27. Закона о ванпарничном поступку прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена, под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку ради заштите права на суђење у разумном року, који је притужбеног карактера и у коме одлучује председник суда и непосредно вишег суда или судије које он овласти, те ревизија предлагача у смислу цитираних законских одредаба није предвиђена као могући правни лек. Стога изјављена ревизија предлагача није дозвољена.

Са изложеног је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић